תלמוד בבלי · ראשונים · תוספות ריי"ד

# תוספות רי"ד על מגילה מהדורא קמא

רבנו ישעיה דטראני [הרי"ד]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

# תוספות רי"ד על מגילה מהדורא קמא

רבנו ישעיה דטראני [הרי"ד]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/תוספות-ריד-על-מגילה-מהדורא-קמא/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161024 של הספרייה.

# תוכן העניינים


דף ב. 4
דף ב: 4
דף ג. 4
דף ד. 5
דף ד: 5
דף ה. 5
דף ה: 6
דף ו: 7
דף ז: 7
דף ח. 7
דף ח: 8
דף ט: 8
דף יט: 8
דף כ. 8
דף כ: 8
דף כא. 8
דף כג. 9
דף כד. 9
דף כה: 10
דף כו. 10
דף כט: 10
דף ל: 10
דף לא. 11
דף לא: 11

## דף ב.

**מגילה נקראת בי"א כו'** אמר רבב"ח א"ר יוחנן זו דברי ר"ע סתימתאה דדריש זמן זמנים זמניהם אבל חכמים אמרו אין קורין אותה אלא בחמיסר מיתבי אמר ר' יהודא אימתי בזמן שהשנים כתיקנן וישראל שורין על אדמתן אבל בזה"ז הואיל ומסתכלין בה אין קורין אותה אלא בזמנה ר' יהודא אליבא דמאן אילימא אליבא דר"ע אפילו בזה"ז איתא להאי תקנתא מיהא קרינן חיובתא (איכא דאמרי אמר רבב"ח אמר ר' יוחנן זו דברי ר"ע סתימאה אבל חכמים אמרו בזמן הזה הואיל ומסתכלין בה אין קורין אותם אלא בזמנה תנ"ה אמר ר' יהוד' אימתי כו' ואסיק רב אשי דבריית' ר"י בר' יהוד' היא דאיכ' דתני לה הכי ודוקא הוא כי היכי דלא הקשי ר' יהוד' דמתני' ר' יהודא אומר אימתי מקום שנכנסין וכו' דמשמע אפי' בזמן הזה ודוק) קשי' לי אמאי מוקמי בתיובת' ולא מתרצינן דלעולם רבנן לא דרשי זמניהן אלא ר"ע דריש ליה כדאמרן ור' יהודא כר"ע סבירא ליה דדרשי ליה ופליג עליה בהא מילת' דאלו ר"ע ל"ש ליה בין קודם חורבן בין לאחר חורבן ור' יהודא שני ליה ויש לתרץ דאימתי משמע שבא לפרש דברי המשנה ולא לחלוק עליו:

## דף ב:

קרא דמדינה ומדינה עיר ועיר לדרשא אתיא כדריב"ל דאמר ריב"ל כרך וכל הסמוך לו וכל הנראה עמו נידון ככרך פי' ולהכי איצטריך עיר ועיר לחלק בין עיירות הסמוכות לכרכים לשאר עיירות:

## דף ג.

**תרגום של נביאים יב"ע אמרו מפי חגי זכריה ומלאכי ונזדעזע א"י ד' מאות פרסה וכו'** יצתה בת קול ואמרה מי וכו' עמד יב"ע על רגליו פי' דכיון דכתב תרגומא דקראי לא מסרי נפשייהו למילפינהו כדמעיקרא:

ויבינו במקרא אלו הטעמים ק"ל כיון דאנשי כה"ג סידרו הטעמים למה נסתפקו רביתינו במקראות התלואים כגון שאת וגם אחור משוקדים והיה להם להוכיח ע"י הטעמים:

משפחה ומשפחה להמ לי אמר ר' יוסי בר' חנינא להביא משפחת הכהנים והלוים שמבטלין עבודתם ובאים לשמוע מקרא מגילה ירושלמי ר' סימון בשם ר' שמואל בר נחמן משפחה ומשפחה אילו הכפרים מדינה ומדינה אלו הכרמים עיר ועיר אלו העיירות:

## דף ד.

**דייקא נמי דכתיב ויבן אסא וגו' אמר התורה דייק' נמי ל"ג.** ונ"ל דגרסי ליה ומהא דייק מדכתיב ויבן אסא:

## דף ד:

**פיסקא חל להיות ערב שבת כו'**. ירושלמי אמר ר' יוסה לית כאן חל להיות בשני לית כאן חל להיות בשבת חל להיות בשני צומא רבא בחר שובה חל להיות בשבת צומא רבא בעריבתה פי' אין לנו עכשיו שיחול י"ד באדר לא בשני בשבת ולא בשבת מפני יום הכיפורים שיחול בערב שבת ואחר שבת ותיקנו ב"ד לדחותו אבל יחול י"ד באדר ביום רביעי ואע"ג דמיקלע יום שביעי של סוכות שהוא יום שבת בשבת דמעיקרא לא תיקנו אלא שלא יחול יוה"כ בע"ש ואחר שבת אבל על יום ערבה לא חשבי ואחר זמן רב חזרו ותיקנו שלא יחול יום ערבה בשבת ואל קבעינן י"ד באדר בזב"ד כדכתבית בפרק קמא דראש השנה:

**חל להיות בשבת כו'** ה"ג חל להיות בשבת כפרים ועיירות גדולות מקדימין ליום הכניסה ומוקפין חומה למחר והכי כתיבה מתני' בירושלמי וגרסי' התם בעון קומי ר' זעירה איתא חמי חל להיות כרכים קורין ע"ש חל להיות עיירות בשבת ידחו ליום הכניסה אמר ר' לא מפני כבוד הכרכים שלא יהו אומרים ראינו כרכים וכפרים קורין כאחת מעתה עיירות לא ידחי ליום הכניסה שלא יהו אומרין ראינו כפרים ועיירות קורין כאחת מעתה חל להיות בשני חל להיות כחמישי אשכח תני כפרים ועיירות קורין כאחת:

כמאן אזלא הא דאמר ר' חלבו אמר ר' חיי' פורים שחל להיות בשבת הכל נדחין יום הכניסה ס"ד והא איכא מוקפין דעבדי למחר אל אכל הנדחה ידחה ליום הכניסה כמאן כר' קשי' לי כיון דמתני' גרסי' הכא מאי אתא ר' חלבו לאשמעי' אטו מתני' אתא לאשמעי' וליכא למימר דמתני' לא גרסי הכא דהא או קימנא לרישא כר' וסיפא נמי בע"כ לא פליגא אדר' והא אשכחן דר' הכי קסבר דעיירות נדחין ליום הכניסה ותו דהא בירושלמי מוכח דה"ג:

## דף ה.

ויעבירנה ד"א ברשות הרבים שלא בזמנה פירש המורה כגון כפרים המקדימין וכך מצאתי כתיב דשדרי ממתיבתא היכא דנפיק בשיירא או פירש בספינה קורין בארבעה עשר וכל תקנה שדיכול לעשות כדי שיקרא אותה בי"ד יעשה ואם אינו יכול לעשות

קורא אותה בי"א ובי"ג ובי"ג אבל בעשרה או מן העשרה ולמטה אינו יכול לקרות לפי שאין במן קריאתה אלא בי"ג ובי"ב ובי"ג ובי"ד ובט"ו:
הוה עובדא וחש לה רב להא דרב אסי אמר רבינו יצחק מפאס זצוק"ל אע"ג דחש לה רב להא דרב אסי קיי"ל כרב דהא ר' יוחנן קאי כוותיה דאמרי' לקמן אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן הקורא במגלה הכתובה בכתובים לא יצא ולא אמרן אלא בציבור מכלל דביחיד יצא ושמעי' מינה דקורין אותה ביחיד כרב דאמר בזמנה קורין אותה ביחיד ובהלכות גדולות פוסק הלכה כרב אסי וכך נראה לי דהילכתא כרב אסי ור' יוחנן לא קאי כרב דעד כאן לא קאמר ר' יוחנן אלא בדיעבד אבל לכתחלה לא ורב אסי נמי דאמר בעשרה לא אמר אלא לכתחלה ומשום פרסומי ניסא אבל אם קראה ביחיד מודה רב אסי דיצא וה"נ פירש המורה ורב אסי אמר בין בזמנה ובין שלא בזמנה מצוה לחזור אחר עשרה משום פרסומי ניסא אבל אי לא משכח עשרה אל אמר רב אסי דלא ליקרי שאין איסור בקריי' ביחיד והוא לא אמר אלא מצוה לקרותה וכיון דאשכחן דחש רב לדרב אסי הלכה כרב אסי דלכתחלה בעינין עשרה ומה שעושין עכשיו העולם שמקדימין וקורין אותה שלא בזמנה בעשרה מפני שבזמנה לא יהיה להם עשרה נ"ל שהוא טעות שאין איסור לקרותה ביחיד אלא מצוה בעלמא הוא לקבץ עשרה ומשום מצוה בעלמא לא מקדימין לקרותה שלא בזמנה אלא ימתין בזמנה ויקראנה ביחיד:
והקהל מאחרין ולא מקדימין ירושלמי ר' בא בשם ר' חייא בר בא ר"ב חייא בשם ר' יוחנן מפני התקיעה רב יצחק בריה דר' חיי' אמר מפני הבימה ויעשו אותה מאתמול שלא לרחוק את העזרה אמר רב מתנה על שם לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך:
**פיסקא איזו היא עיר גדולה כו'** מנין שאין מונין ימים לשנים פי' אע"פ שימי שנת הלבנה הם שנ"ד פעמים שב"ד עושין אותן שנ"ג או שנ"ה ולא אזלי' בתר חשבון הימים אלא כיון דשלמי יב"ח נשלם השנה וכן החודש היא כ"ט ימים ומחצה ואין מחשבין השעות אלא פעמים כ"ט ימים ופעמים ל' ימים:

## דף ה:

חזקיה קרא מגילתא בטברי' בארביסר ובחמיסר ומספק' ליה אי מוקפות חומה ביב"נ אי לא וכן רב אסי קרי מגילתא בהוצל בארביסא ובחמיסר דמספקי ליה אי מוקפות חומה מיב"נ אי לא מהכא מוכח דכל עיר שאנו מספוקין עליה אם היתה מוקפת חומא מיב"נ אם לא שצריכין לקרות בי"ד ובט"ו אבל מדרב משה זצוק"ל כתב דדוקא אותן כרכין הודועין שמקופיין חומה מיב"נ קורין בט"ו אבל אותן שאין ידועין קורין בי"ד ואי

אית דטעי בדחזקי' דקרי מגילת בטברי בי"ד ובט"ו משום דמתפק' ליה אי מוקפת חומה מיב"נ התם כדאמרי' בסיפא היינו טעמא דמספק' ליה משום דחד גיסא דכוורא ימא כו' ואינו נ"ל דהא דהדרינן למימר הכי לאו למימרא דאילו הוה מספק' ליה אי אמאי מסתפק' ליה והא אשכחן דמוקפת הוה מש"ה הדרינן למימר הני אבל לעולם אפי' אי הוה מספקא להי הוה ניחא לה דהא רב אסי בהוצל לא קרי ליה בי"ד ובט"ו אלא משום דמספק' לי אי הות מוקפת חומה מיב"נ אי לא:

## דף ו:

הנולר בו אע"פ שלא נתרבה בו והנתרבה בו אע"פ שלא נולד בו לא נתברר לי יש ספרים שכתוב בהו נוטל פרס מאת המלך:

**פיסקא קראו את המגילה כו'** ואמר רב פפא סדר פרשיות איכא בינייהו פי' בין ת"ק לר"ש דאע"ג דתרווייהו חדא מילתא קאמרי דחוזרין וקירין אותה ביום השני אפ"ה איכא בינייהו סדר פרשיות דאילו כן ת"ק לר' אלעזר בר' יוסי איכא בינייהו מקרא מגילה:

## דף ז:

פיסקא אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד בפ' בתרא דיו"ט מקשה עלה ממאי דתנן משילין פירות דרך ארובה ביו"ט אבל לא בשבת ומוקים לה להא מתני' כבית שמאי:

## דף ח.

**פיסקא אין בין כו'** תנאי בפ"ק דתוספת' מגיהל אין בין זב לזבה אלא שהזב טעון ביאת מים חיים וזבה אניה טעונה באית מים חיים אין בין זב לנדה אלא קרבן ומצאתי תשיבה לרבינו פלניא גאון בר אביי זצוק"ל וששאלתם נדה שטבלה בים עלתא לה טבילה או לא כך הראני מן השמים שנדה דאוריית' עלתה לה טבילה בים מפני שהים במקוה הוא ומקוה בו טובלין כל חייבי טבילות נדות ויולדת ומצורעין וטמאין בנבלה ובשרץ ובעל קרי חוץ מזב שנאמר בו ורחץ בשרו במים חיים וטהר ועכשיו כל נדות שבישראל ספק זבות הן ואין עולה להן טבילה במקוה אלא צריכות לטבול במים חיים שכך שנינו כל המים במקוה שנאמר ולמקוה המים קרא יים דברי ר"מ ר' יהודא אומר הים הגדול במקוה לא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים הרבה ר' יוסי אומר כל הימים מטהרין הוחלין ופסולין לזבים ולמצורעין ולקדש בהן מי חטאת ומפנה זו הלכה האי ששנוי' היא כאן ושנויה במקום לומר שהלכה היא וכר' יוסי דקי"ל ר' מאיר ור' יהודא ור' יוסי

הלכה כר' יוסי שאמר פסולין לזבים ולמצורעים וכל נידות ספק נדות ספק זבות הן ואינו נראה לי דהא תניא בפירוש דזב טעון ביאת מים חיים אבל זבה אפי' במקוה:

## דף ח:

**פיסקא אין בין ספרים כו'** ירושלמי אין עושין יריעות פחות משלשה דפין ולא יתר על שמנה הדה דתימר בתחלה אבל בסוף אפילו כל שהוא ובקלפים לא נתנו חכמים שיעור וצריך שיהא כותב על הגויל במקום שיער ועל הקלף במקום נחושתן ואם שינה פסול לא יהא כותב חציו על עור וחציו על קלף אבל כותב היא חציו על עור חיה טהורה וחציו על עור בהמה טהורה:

## דף ט:

**פיסקא אין בין שילה לירושלים כו'** עיין הלכה זו בהלכה י"ב דספר הלקט:

## דף יט:

**הכל כשרין לקרוא את המגלה כו'** לא ס"ד מדסיפא ר' יהודא רישא לאו ר' יהוד' קשי' לי כיון דמתני' ר' יוסי היא ולא ר' יהודא אמאי לא פליג ר' יהודא ומכשיר בחרש כי היכי דפליג ומכשיר בקטן:

## דף כ.

אין מביאין ראיה מן הקטן ואע"ג דתנן אלו נאמנין להעיד בגדלן על מה שראו בקטנן כי התם במילי דרבנן כדמוקמי' לה בפ' ב' דכתוובת אבל בדבר תורה אינו נאמן ומקרא מגילה דבר תורה שהרי מצאו לה רמז מן התורה כדאמרן בפירקין דלעיל:
**אין קורין את המגלה ולא מוהלין ולא טובלין ולא מזין כו'** עיין מה שכתבתי בהלכה י"ג דספר הלקט:

## דף כ:

**כל הלילה כשר לקצירת העומר כו'** עיי בה' י"ב דספק הלקט:

## דף כא.

**הקורא את המגלה עומד כו'** תנאי בפ"ב דתוספה מגיהל א"ר שמעון בן אלעזר מעשה בר"מ שקראה בביהכ"נ של טבעין מיושב והיו בני הכנסת יושבין כיון שגמרה נתנה

לאחר ובירך עליה ואמרינן עלה בירושלמי זה קורא וזה מברך ר' חונה בשם ר' ירמיה מיכן שהשומע כקורא:

## דף כג.

**פיסקא זה הכלל כו'** ת"ר הכל עולין למנין שבעה כו' וסיומא דבריית' בפ"ג דתוספת מגילה איתא הכי בני הכנסת שאין להן מי שקורא אלא אחד עומד וקורא ויושב עומד וקורא ויושב אפילו שבע פעמים ירושלמי ר' זעירא בשם רב ירמיה העבד עולה משבעה קרויות מדקאמר למנין שבעה ש"מ לשלשה ולארבע אינו עולה ואמאי דתנן לקמן קטן קורא בתורה ומתרגם דוקא למנין שבעה קאמר ומה שסתמה במשנה פירשה:
גרסי' בירושלמי עזרא התקין שתהא אשה חופפת ובודקת קודם לנידתה שלשה ימים דבית ר' ינאי ור' בא בר כהן בשם רב הונא כדי לשבת ולשני ימים טובים של גליות:
**איבעיא להו מפטיר מהו שיעלה כו'** אמר רבינו יצחק מפאס זצוק"ל והילכתא עולה דאמרי' בפ' בני העיר ר"ח אדר שחל להיות בואתה תצוה אמר אביי קרי שיהא מואתה תצוה עד ועשית כיור נחושבת וחד קורא מכי תשא עד ועשית כיור נחושת והיינו מפטיר אלמא עולה מן המנין וכן הלכה ואינו נ"ל להההיא חד דקאמרי התם אינו אלא השביעי שצריך לקרוא בפרשת שקלים והמפטרי קורא עוד באותה פרשה ולעולם מהתם לא מוכח דמפטיר עולה למנין שבעה ובהלכות גדולות של רבינו שמעון קייר"א זצוק"ל בהלכות צורכי ציבור מצאתי כתוב אין המפטיר עוהל למנין חמשה ששה ושבעה מפני שאמרו המפטיר בניבא צריך שיקרא בתורה תחלה כדי לעשות כבדו לתורה ובירושלמי מצאתי כתוב ר' חלבו ורב מתנא ושמואל בר שילת בשם רב שבעה חוץ מן המפטיר בנבאי עיין בהלכה ט"ו דספר הלקט:

## דף כד.

**פיסקא הקורא בתרוה כו'** ירושלמי בא בריה דר' חייא בר בא ר' חייא בשם ר' יוחנן הי' קור אבתורה ונשתתק זה שהיה עומד תחתיו יתחיל ממקום שהתחיל הראשון אין תחמר ממקום שפסק הראשונים נתברכו לאחריהם ולא לפניהם וכתיב תורת ה' תמימה שתהא כולה תמימה:
תנאי בפ"ב ג' דתוספתא מגלה הפורס על שמע והמברך על הפירות ועל המצוות לא יענה אחר עצמו אמן ואם ענה הרי זה דרך הבירות:

## דף כה:

**מעשה דוד ואמנון לא ניקרין ולא מתרגמין פירש פליגא ברייתא אמתני' דתני ניקרין ולא מתורגמין:**

## דף כו.

בני העיר שמכרו כי' אמר רבא לא שני אלא שלא מכרו שבעה טובי העי ר במעמד אנשי העיר כ'ו פירש המורה לא שנו אלא שאין מורידין המים מקדושתן וזה הפתרון נ"ל עיקר דרבא אמתני' קאי וראיתי כתיב לאחר שפי' דאכנסת של כרכים שהיא של רבים דאמרן לעיל דלא מצי מזבני לה קאי ואינו נ"ל חדא דל"ש לא מיתמר אלא אמתני' ובריייתא אבל על מימרא דאמוראי אמרינן לא אמרן ותו כיון דביהכ"נ דכרכים הוא דרבים היכי מצי ז' טובי העיר לזבוני בלא רשות הבעלים אלא ודאי אמתניתן קאי דמיירי בביהכ"נ של כפרים עיין במהדורא תנינא:

## דף כט:

**ראש חדש אדר כי' אלמא מ"ר צי את קרבנו מאי שני כו'** מיכן מוכיח שריה שחל להיות בשבת שהשביעי הקורא פרשת ר"ח צריך להתחיל מצי ואל תימא דוקא בחול דנפישי גברי קרינן מצי אבל בשבת דליכא אלא חד גברא יקרא ובראשי חדשיכם שהי אענין ר"ח ולא יותר שאילו כן הרבה שנא ושנא דאלו בשאר ראשי חדשים שחלו להיות בשבת קרינן ובראשי חדשיכם בלחיד ובר"ח אדר שחל להיות בשבת רקינן נמי צו ואמאי אידחיק לתרוצי תירוצא אחרינ' אלא לאו ש"מ כך היה מנהגם ראש חודש שחל להיות בשבת להתחיל מצו כמו שעושין בחול:

## דף ל:

**ושאר כל ימות החג קוראין בקרבנות החג** פי' המורה יום ראשון דחולו של מועד שהוא ספק שני ספק שלישי קמא קרא ביום השני ותנינא ביום השלישי ותליתאה ביום הרביעי והרביעי שהיא נוסף בשביל חולו של מועד הוא קורא את ספקי היום ומה הן ספיקי היום ביום השני וביום השלישי וכן למחר ראשו קורא ביום ג' שני קורא ביום ד' שלישי קורא ביום ה' והרביעי קורא ביום ג' וביום ד' שהן ספיקי היום וכן תמיד קורא הרביעי מה שקרא הראשון שושני חוץ מיום אחרון של חולו של מועד שאי אפשר לקורת ביום השמיני לפי שאינו מימי החג אלא רגל בפני עצמו לפיכך יום ו' של חולו של מועד

הראשון קורא וביום החמישי שני קור אביום ו' שליש יקורא ביום ז' והרביעי קורא ביום ו' וביום ז' שהן ספקיקי היום אבל רבינו יצחק מפאס זצוק"ל כתב גרסי' בסוכה בפ' אחרון אתקין אמימר בנהרדעי דמדלגי דלוגי וקא פריש גאון כך מנהג בשתי ישיבות ביום הראשון וביום השני שהן שני יו"ט קוריאן בחמשה עשר יום בלבד וביום השלישי שהוא חולו של מועד קורא כהן וביום השני ולווי קורא וביום השלישי וישראל קורא וביום השלישי והרביעי קורא וביום השני וביום השלישי וביום הרביעי והרביעי קורא וביום השלישי וביום הרביעי ועפ"י הסדר הזה קוראין בכל יום ויום עד יום השביעי וזה נ"ל שאינו מחלק ביום יום השביעי לשאר הימים וכזה הסדר מצאתי בהלכות גדולות של רבינו שמעון קיירא זצוק"ל בסדור פרשיות של ימים טובים:

## דף לא.

**פיסקא בפסח קירין בפרשת מודעות כו'** אמר אביי והוא דלא נהוג עלמא למקרי משך תורא כו' אמר רבינו שמעון קיירי זצוק"ל בהלכות גדולות שחיבר בסידור פרשיות של ימים טובים וכהלין ארבעה יומי דמועדא כל יומא ויומא מפקין תרין סיפרא בחר קירין תלתא גברי בענינא דיומא וחר קרי בפנחס מן והקרבתם אשה דפסח עד סוף פיסקא ובמהדורא חזרתי בהלכה למצוא מקום לקריאת המוספין ואל מצאתי לא במשנה ולא בברייתא ולא בגמרא שקריאת כל המועדות מפורשות בגמרא וכמה בני אדם קורין במועדות מפורש לקמן במתני' וקריאת המוספין אינה נזכרת כלל בשום מקום ונ"ל שאינו לא תיקון הגאונים שיקר' המפטיר במוספין כדי לגורסם שליח ציבור ויאמר אותם בתחלה ומפני שהמפטיר אינו קורא בתורה אלא לכבוד התורה לא חששו שנקראו במה שקראו הראשונים אלא תיקנו שיקרא במוספין ובאילו ארבעת ימי המועד שאין הפטרה תקנו שיקרא הרביעי במוספין כדי לגורסם שליח ציבור אע"פ שאינו מכח ההלכה:

## דף לא:

**אבל במשנה התורה דבלשון יחיד אמורות ומשה מפי עצמו אמרן פוסק** אי קשיא היכי מצינן למימר דמשה מפי עצמו אמרן והא כתיב בהו אלא דברי הברית אשר צוה ד' לכרות את בני ישראל מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב תשובה ציווהו הבורא שיכרות עמהם באלות ובקללות אבל מ"מ אלה האלות עצמן לא ציוהו הבורא אלא ליוהו שיקללם אם יעברו על התורה ומשה קיללם מפי עצמו ומש"ה לא כתיב בהו והכיתי אתכם אלא יככה ה':

עזרא תיקן להם לישראל שיהו מקדימין וקורין קללו שבתורת כהנים קודם עצרת ושבמשנה תורה קודם ראש השנה והכפילות שאנו כופלין קודם הפסח משום פקד ופסח וקודם התענית משום צומו וצולו לא ידעתי טעמם:

ואע"ג דבי' תקנה שתיהן עזרא לא מיחשבא הא בפ' מרובה ויש לומר דכל תקנת הקריאות חדא מיחשב להו והתם אמרי' דעזרא תיקן שיהו קורין בשני ובחמישי: